Да говоримъ на народа си, да му говоримъ постоянно, не за парливи партизански въпроси, а за неволитѣ му, за живота му. **Да говоримъ и да му показваме примѣръ, дето и когато можемъ,** за по-доходно производство, за по-хигиєниченъ, културенъ животъ. Да вършимъ това искрено и съ топлота. Тогава той ще ни повѣрва, ще ни обикне и ще ни следва. А ние ще го водимъ и ще го изведемъ изъ тинята, въ която живѣе, за да си създаде новъ, благатъ и радостенъ животъ.

Не мисля, разбира се, че читалището, колкото и да е жизнено само ще преобрази народа ни. Върху народната нива има мѣсто и е нуждна работа и на училището, и на черквата, и на казармата, и на всички обществени институти. Когато всички фактори, голѣми и малки сж въодушевени отъ една мисъль, отъ една идея, отъ една воля, тогава бързо, леко и съ всички подробности ще се изгради величественото здание, което ще носи име **българска народна цивилизация.**

Читалището ще върви изъ своя пжть. Ще преследва въ съгласие съ другитѣ институти общонародния прогресъ. Затова трѣбва да бжде дейно, живо. Тогава ще има право на сжществуване. Така то ще буди въ народа духовенъ гладъ. Българската книга ще се търси. За българ. писатель ще бждатъ създадени условия за усилена, плодовита и ползотворна работа.

Прочее, читалищни дейци, бждете соль народна! Създайте народу дейни, живи читалища. Отъ мрътви души той нѣма полза, нѣма нужда.

ПРОСВѢТВА!

Управителниятъ комитетъ на българ. учителски съюзъ въ едно свое окржжно подканя своитѣ членове на съюза да засилятъ своята общественo-просвѣтна работа. Въ окржжното се казва: „Да се скръстятъ ржце и цѣла година нищо да не се извърши за читалището, за библиотеката, за кооперацията; да не се подредятъ поне 2—3 сказки отъ всѣки учитель и учителка: да не свикашъ селото на вечеренъ курсъ, да не направишъ поне 5—10 недѣлни събрания за най-разнообразни въпроси — изобщо да стоишъ като „чужденецъ", като „квартирантъ" и само да запълвашъ 5-тѣ учебни часа, това не е учитель, не е животъ, а влачене по земята. Управителниятъ комитетъ настоява, щото всѣки да вложи желание и съзнание по тоя въпросъ. И дружествата като